

PSYCHOLOGE SCHRIJFT BOEK OVER GEVAAR VAN TWEE 'SOFTE' OUDERS

Papa is te veel mama

«Vaders, stop met moederen», stelt de Nederlandse psychologe Ireen Zwaan in haar boek 'De afwezige vader bestaat niet'. Niks mis met zorgen en knuffelen, maar kinderen moeten ook uitgedaagd worden, leren om risico's te nemen en door te zetten. Zwaan pleit voor een herwaardering van de vaderrol. «Kinderen ontsporen als ze alleen vanuit vrouwelijke waarden worden benaderd.»

HILDE SABBE

Je ziet het al bij baby's. Vaders zwaaien hun kleine spruit hoog boven het hoofd terwijl moeders bezorgd toekijken, klaar om in te grijpen en te troosten. Maar vaak is dat niet nodig: de baby kraait van de pret. «Kinderen vinden spelen met papa vaak leuker dan met mama», zegt Zwaan. «Het spel is ongecontroleerd en stimulerend, en er wordt veel gelachen. Door wilde spelletjes leren kinderen om te gaan met angst. Vaders spelen hierbij een unieke rol: als het alleen over troosten en beschermen gaat, krijg je bange kinderen.»

**MOEDERS ZORGEN
VAAK VOOR TROOST.
VADERS KUNNEN
KINDEREN LEREN OP DE
TANDEN TE BIJTEN. DAT
VERSCHIL IS NODIG**

Ireen Zwaan

Zwaan ziet met lede ogen aan hoe de afgelopen decennia het vrouwelijke aspect in de opvoeding is overgewaardeerd, in die mate zelfs dat typische jongenseigenschappen als afwijkend beschouwd worden. «Die evolutie vindt haar oorsprong in de industrialisering en de daarop volgende scheiding tussen arbeid en zorg. Moeders gingen alleen opvoeden. Na de tweede feministische golf in de jaren 60 en 70 eisten vrouwen bij een echtscheiding de kinde-

ren op vanuit het idee: vrouwen hebben geen man nodig. Dat is een negatief bijverschijnsel van de vrouwenemancipatie. Uit onderzoek naar de specifieke eigenschappen van vaders blijkt dat kinderen die in de jeugdzorg of criminaliteit belanden voor een groot deel kinderen zijn die alleen door de moeder worden opgevoed.»

Onbezonnen

Vrouwen hebben misschien geen man nodig, maar kinderen wel degelijk een vader, oordeelt Zwaan. «Moeders durven kinderen wel eens te bedelven onder troost en begrip. Vaders kunnen een tegenwicht bieden door kinderen te leren door te zetten, op de tanden te bijten, grenzen te verleggen. Vaders zijn net een tikje meer onbezonnen. Ze vormen de verbinding met de buitenwereld, staan voor avontuur, reizen, risico's nemen.»

«Ik beschrijf in mijn boek hoe, als ik als kind problemen had, mijn moeder probeerde te helpen door te praten over wat mij dwars zat. Mijn vader nam me in zo'n geval mee voor een ritje met de auto, om er even uit te zijn, afstand te nemen. Beide strategieën zijn belangrijk.»

Echtscheiding

«Het vrouwelijke is de norm geworden», bevestigt gedragstherapeute Marijke Bisschop. «Dat zie je ook in het onderwijs: meisjeseigenschappen – stil en ijverig werken – worden hoger gewaardeerd, en jongens, die behoefte hebben aan fysieke uitdagingen, vallen uit de boot.»



Foto Thinkstock

Toch kost het niet veel moeite om het geweeeklaag van mannen voor de geest te halen, in de trant van «nu verschonen we luiers, en het is wéér niet goed». «Natuurlijk is het goed als een man zorgt», zegt Zwaan. «Maar hij moet geen tweede moeder worden. Hij heeft een specifieke rol waarvan het belangrijk is dat hij die vervult, ook na een scheiding. Mannen wor-

den tegenwoordig na een scheiding nog te vaak weggezet als 'slechte vader' omdat ze niet precies hetzelfde doen als de moeder, terwijl dat net níet de bedoeling is.»

'De afwezige vader bestaat niet' is uit bij Bert Bakker.

